

Lekker lokaal

Lekker en lokaal lijken na bijna een eeuw weer helemaal bij elkaar te horen. Voedsel kan van dichtbij komen, en wordt steeds belangrijker. Ook omdat het verbindt en staat voor betrouwbaar, betrokken en vaak bio.

Ook een grote oude band is al genoeg om groenten in te laten groeien bij Urban Farming.

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/ALEXANDER MARKS

Initiatieven in Hilversum

De **Skip Valley Community Garden** is niet de enige locatie in Hilversum waar men aan urban farming doet. Drie andere voorbeelden. **Villa Industria:** Achter zwembad de Lieberg wordt op een bouwterrein getuinierd. Het project is dit jaar uitgeroepen tot icoonproject van Noord-Holland. **De Avonturijn:** Het allereerste project van Urban Farming 035. De moestuinbak-

ken staan op het schoolplein van de gelijknamige basisschool. Kinderen, leraren, ouders en buurtbewoners doen mee. **13 Tuinengebied:** In de ruimte tussen de flats gevestigd aan de Lopes Diaslaan en de Erfgooiersstraat hebben bewoners een tuin aangelegd met groente en fruit. **Meer informatie:** www.urbanfarming035.nl

Het opzetten werd met aardig wat secpis begroet

Vincent Harmsen
redactie@gooieneemlander.nl

Hilversum * „Het gaat goed hier met die luis hè?” Patrick (42), een slanke man met lang donker haar en een vriendelijke lach, hangt voorovergebogen en kijkt gebiologeerd naar de bladeren van een courgetteplant. Zijn hoogzwangere vriendin, de tevens 42-jarige Maud, knikt instemmend. „We bestrijden de luis hier met lieveheersbeestjes”, vertelt Patrick, die zich heeft verdiept in natuurlijke bestrijdingsmiddelen. „De larven van het lieveheersbeestje eten de eitjes van de luis.” Plaats van handeling is de Skip Valley Community Garden, een zogeheten ‘urban farm’ (ook

wel: gemeenschapstuin) aan de Hilversumse Diependaalseweg. Patrick en Maud zijn de initiatiefnemers (‘maar zeker niet de eigenaren’) achter het project, en verbouwen in de tuin op natuurlijke wijze groente, fruit en kruiden. „Dus onbespoten en niet genetisch gemanipuleerd”, aldus Patrick. Het idee ontstond vorig jaar. Maud: „Ons balkon was overvol met zelf geteelde groente en we zochten een plek om meer te kunnen boeren.” Toen hoorde Patrick van een bijeenkomst van Urban Farming 035, een Hilversums collectief van gemeenschapstuinen. „Ik ging langs en vertelde over een stuk braakliggend terrein hier in de wijk Kerkelanden. Zij waren gelijk dolenthousiast. Mijn idee was om met hun mee te doen;

maar het kwam er op neer dat wij het zelf zijn gaan opzetten.” Dat opzetten werd in eerste instantie met aardig wat secpis begroet. „Er werden een heleboel doomsce-nario’s geschets”, vertelt Maud. „Dit kon niet, dat ging stuk, zus werd gejat.” Patrick vult aan: „Mensen bleken een heel zwart beeld te hebben van de samenleving.” Maar de pessimisten kregen ongelijk. Sterker nog: naast dat vandalisme uitbleef bleek de omgeving uiterst betrokken. Patrick vertelt hoe buurtbewoners spontaan stekjes kwamen langsbrengen, en hoe zijn werkgever (‘een grote afvalverwerker in Hilversum’) kosteloos vier grote afvalcon-tainers verschafte, die nu worden gebruikt om in te tuinieren. Een lokaal schildersbedrijf verstrekte

daarnaast verf en een onbekende buurtgenoot stelde zijn aanhang-er beschikbaar om materialen te rij-den.

Uitdagingen

Een grotere beer op de weg bleek de gemeente. Het duurde maanden voordat ze groen licht kregen om de grond te gebruiken. „Een trage ambtelijke molen”, aldus Patrick. „Ze gingen uiteindelijk akkoord onder allerlei voor-waarden.” Ook duurde het lang voordat er een watertappunt in de tuin was gerealiseerd. Patrick: „Geld was de uitdaging. Uiteinde-lijk hebben we van Urban Farming 035 budget gekregen voor een wateraansluiting.” Doordat ze moesten wachten op water kon pas halverwege juni het eerste materi-

aal de grond in. Daarom zal de oogst dit jaar beperkt zijn. Toch groeit en bloeit er al een brede selectie aan planten: van mais tot pompoen, en van pruimen, bramen tot aardbei. Binnenkort gaan tevens de wintergewassen de grond in: kool, paksoi en peen. Maud: „En volgend jaar gaan we echt vroeg knallen.” Patrick en Maud hebben plezier in het tuinieren, maar minstens zo belangrijk vinden ze het om de buurt samen te brengen. Dat blijkt al aardig te lukken: er doen al een kleine tien man en ‘een hand vol kinderen’ mee. „Het zijn alle groe-pen door elkaar die hier komen”, vertelt Maud. „We zien hier typi-sche Gooise mensen, maar ook bijvoorbeeld mensen met een al-cholton achtergrond.” Volgens

Patrick leidt het samenkomen tot handige contacten: „Men leert elkaar kennen. Als jij weet dat drie deuren verderop een loodgieter woont dan ga je niet een dure loodgieter nemen die tachtig euro voorrijkosten rekent.” Naast dat mensen in de tuin helpen, komen anderen – met name senioren – graag langs voor een praatje. Patrick: „Ouderen vinden het fantas-tisch. Vroeger waren er natuurlijk veel meer plekken waar mensen samenkwamen. Nu is iedereen afstandelijker en in zijn eigen wereldje.” De droom van Maud en Patrick? Dat de tuin in de toekomst dé centrale ontmoetingsplaats van de buurt wordt. „Als mensen lang-samen leren dat het ook hun tuin is, en ze lekker hun stoeltje hier naar-

toe meenemen, dan zou ik heel gelukkig zijn”, zegt Maud. Ook hebben ze op het vlak van tuinieren nog genoeg ambities zo blijkt. Een ‘insectenhotel’ bijvoorbeeld. Maud: „Dat is een ruimte gevuld met allerlei verschillende natuurlij-ke insecten er hun woonplek kunnen vinden.” Patrick fantaseert over een ‘pizza-tuin’ waar de ingrediën-ten om pizza te maken - tomaten, uien, basilicum, etc - groeien. „En mogen we nog een oproep doen?”, vraagt Patrick. „We zoeken nog iemand die tegels kan leggen zodat de tuin ook toegankelijk wordt voor minder validen. Dat vind ik erg belangrijk.” De tuin is voorlopig dus nog een ‘werk in uitvoering’. Maud: „Het is hier een echte groeituin.”

Containers, prima als tuin.

De kruidenspiraal.

Aardbeien in een autoband.

Wat stenen en grond, en voila.

Bakken met groenten.

Lekker lokaal

Wim Jansen.

‘Geen trendhoppers’

Mijn tuin en ik

Naam: Wim Jansen
Leeftijd: 67
Woonplaats: Weesp
Heeft een tuin in: Weesp

Wat is bijzonder in je tuin?

„Mijn Japanse wijnbes. Die kun je niet in de winkel kopen. Toen mijn vrouw en ik dit tuintje namen, stond hij er al. De vruchten die er af komen zijn een beetje te vergelijken met een frisse framboossmak. We zitten nu midden in de bloeiperiode.”

Op vakantie in eigen tuin?

„Jazeker. Wij hebben de luxe van een klein huisje in onze tuin. Groot genoeg voor een bed en de nodige faciliteiten. Het is niet bedoeld om in te wonen, maar een aantal nachties per jaar slapen we hier. Het voelt alsof je in het buitenland zit, of in een andere wereld. Onze tuin is verdeeld in een moestuin en een siertuin. Het huisje staat midden in het gedeelte van de siertuin.”

Door de bomen het bos nog zichtbaar?

„Ons tuinhuisje had wat achterstallig onderhoud. Door de tijd die we in het opknappen moesten steken, raakte de tuin achtergesteld. Gelukkig hebben we heel veel vaste planten die zichzelf wel redden, maar het heeft er een tijdje best slordig bij gestaan. Inmiddels is het huisje opgeknapt en kunnen we weer energie steken in het verzorgen van onze planten en groentes.”

Alleen maar standaard groentes?

„Nee hoor, ook een hoop andere dingen. Er is een Vlaamse website waar je zaden van speciale gewassen kunt bestellen: denieuwe-tuin.be. Heel veel Aziatische groentes zoals paksoi en oker. Echt oud Hollandse vergeten groentes doen we niet aan. Ik denk altijd: vergeten groentes zijn terecht vergeten. Meestal zijn ze niet zo smaakvol. Die trend slaan wij liever over.”

Ga je nog wel naar de supermarkt?

„Alleen voor dingen die we zelf echt niet kunnen kweken. Ik hoef geen kippen te slachten, dat kan ik niet over mijn hart verkrijgen.”

Andonny de Bruijne